

**ΕΡΩΤΗΣΗ**

**Προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών**

**Θέμα:** Τα αδιέξοδα της ασκούμενης πολιτικής λιτότητας

Έξι συνεχόμενα χρόνια ύφεσης, με κατεστραμμένη την οικονομία και την κοινωνία σε απόγνωση, ένα ολοένα και αυξανόμενο χρέος, που είναι αδύνατον να αποπληρωθεί, η ανεργία που προσεγγίζει το 30% κι αυξάνεται, οι τυφλές μαζικές απολύσεις στο Δημόσιο, οι νέοι απόφοιτοι πανεπιστημίων, που δεν μπορούν να βρουν δουλειά και αναγκάζονται να μεταναστεύσουν, οι μακροχρόνια άνεργοι, που δεν δικαιούνται πλέον ούτε ένα ευρώ επίδομα ανεργίας ούτε ασφάλιση υγείας, οι ελεύθεροι επαγγελματίες, που δεν καταγράφονται στους καταλόγους ανεργίας, ενώ έχουν τσακιστεί κι αυτοί από την κρίση, οι εργαζόμενοι με σχέση μερικής απασχόλησης, που επίσης δεν καταγράφονται ως άνεργοι, αλλά ζουν μέσα σε συνθήκες φτώχειας και ανασφάλειας, οι μισθωτοί και συνταξιούχοι, που βλέπουν τα τελευταία τρία χρόνια τα εισοδήματά τους να μειώνονται στο μισό, η συνεχής αύξηση της ιδιωτικής συμμετοχής στις υγειονομικές και φαρμακευτικές δαπάνες, η παντελής έλλειψη ρευστότητας, που οδηγεί όλο και περισσότερες επιχειρήσεις στην καταστροφή, η εκτόξευση των κοινωνικών ανισοτήτων, η ραγδαία φτωχοποίηση ολοένα και μεγαλύτερου μέρους του πληθυσμού, οι 20.000 άστεγοι συμπολίτες μας μόνο στην Αθήνα...

Οι πολλαπλές, αιφνιδιαστικές και κατά κανόνα άδικες φορολογικές επιβαρύνσεις, οι διαρκείς εκβιασμοί για κατασχέσεις περιουσιακών στοιχείων μικροοφειλετών, ο ψυχολογικός πόλεμος, που μετακυλιέται και αναπαράγεται σε καθημερινή βάση από τους δανειστές, την τρόικα και την κυβέρνηση, ξένα και εγχώρια λόμπυ, καθεστωτικά ΜΜΕ, για το μέλλον της χώρας, η δραματική υποβάθμιση του συνόλου των κοινωνικών υπηρεσιών, ο ευτελισμός των συνταγματικών θεσμών, η υποβάθμιση του Κοινοβουλίου με την διακυβέρνηση να γίνεται με Προεδρικά Διατάγματα, νομοσχέδια που έχουν τον χαρακτηρισμό του «κατεπείγοντος» (ψηφίζουμε όπως-όπως) και με ΠΝΠ, η ολοένα και αυξανόμενη αδυναμία της τοπικής αυτοδιοίκησης να ανταποκριθεί στις στοιχειωδέστερες λειτουργίες της, η συστηματική αποδόμηση της περιβαλλοντικής προστασίας και βασικών πολεοδομικών αρχών με επίκληση την οικονομική κρίση, η δίχως ενδοιασμό υποθήκευση/εκποίηση πολύτιμου δημόσιου πλούτου...

Η εκνευριστική επανάληψη, από τον Μάιο του 2010 και ως τώρα, της επωδού των κυβερνώντων, ότι «αυτά τα μέτρα θα είναι τα τελευταία και άλλα δεν θα υπάρξουν» (και οι συνεχείς διαψεύσεις), οι προειδοποιήσεις για το δημοσιονομικό κενό των 4 δις, που πρέπει να καλυφθεί με νέες απολύσεις, περικοπές και φόρους και που τελειωμό δεν έχουν, η μόνιμη και εκβιαστική απειλή προκήρυξης εκλογών που, ως αυτοεκπληρούμενη προφητεία, «θα οδηγήσει τη χώρα στην ακυβερνησία και την καταστροφή», η επαπειλούμενη έξοδος της χώρας από την ευρωζώνη, που προεξοφλείται, ότι θα συνοδευθεί από όλα τα δεινά του κόσμου, η εξίσου απειλητική εναλλακτική της περαιτέρω εσωτερικής υποτίμησης - στα όρια της εξαθλίωσης – εντός του πλαισίου της ευρωζώνης...

**Ερωτάται ο κ. Υπουργός:**

Τι από όλα αυτά αποτελεί για εσάς success story;

Οι δραματικές κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες που βιώνει η χώρα αποτελούν τις συνέπειες της πολιτικής που εφαρμόζετε και που βασίζεται στην αναξιόπιστη οικονομική θεωρία της επεκτατικής λιτότητας, η οποία μαζί με τις μεταρρυθμίσεις στην αγορά εργασίας προσφέρθηκε στην Ελλάδα ως το πιο κατάλληλο φάρμακο για την ανάπτυξη, με τα γνωστά τραγικά αποτελέσματα.



**ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ**  
**ΣΤ' Αντιπρόεδρος Βουλής των Ελλήνων**

Βαδίζουμε ήδη στον τέταρτο χρόνο υλοποίησης των οικονομικών και πολιτικών προγραμμάτων, τα οποία βασίζονται στα υπογεγραμμένα μνημόνια. Το αποτελέσματα των προγραμμάτων αυτών είναι σαρωτικά για τη βάση της κοινωνίας και ειδικά για τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους, τους μικρομεσαίους και τους νέους. Σε μια τριετία οι μισθωτοί έχουν χάσει πάνω από 30 δις ευρώ σε εισοδήματα, οι ελεύθεροι επαγγελματίες πάνω από 4 δις ευρώ, πάνω από 300.000 καταστήματα και μικρομεσαίες επιχειρήσεις έχουν κλείσει, ενώ η πραγματική ανεργία αγγίζει το 30%. Αν υπολογίσουμε και την επί μήνες απλήρωτη εργασία περίπου 800.000 ανθρώπων, τότε η ανεργία στο διάστημα αυτό ξεπερνάει το 34%. Οι μακροχρόνια άνεργοι, εκείνοι δηλαδή που δεν θα έχουν κανένα εισόδημα ή επίδομα θα προσεγγίσουν στο τέλος του χρόνου το ένα εκατομμύριο άτομα. Πρόκειται για μια χώρα που πλέον δεν εργάζεται και όταν το ΑΕΠ έχει κατρακυλήσει από τα 280 δις ευρώ στα 170 δις ευρώ.

Όταν οι πολιτικές που εφαρμόζετε έχουν αποτύχει και σε τέτοιο βαθμό, πώς η συνέχιση της ίδιας συνταγής δεν θα επιδεινώσει τις προοπτικές για την ανάπτυξη, την ανεργία, τη διαχείριση του χρέους; Με την ανεργία να έχει εκτοξευθεί σε πρωτόγνωρα για τη χώρα επίπεδα - μια ξεκάθαρη ένδειξη της αποτυχίας της τρόικας και της κυβέρνησής σας να προβλέψετε τις επιπτώσεις των ίδιων σας των πολιτικών - πώς είναι δυνατόν να συνεχίζετε να ζητάτε περισσότερα από τα ίδια; Είναι η λιτότητα λύση ή αντιθέτως επιδεινώνει το πρόβλημα;

Το αποτέλεσμα των πολιτικών λιτότητας είναι το βάθεμα της ύφεσης, η δραματική συρρίκνωση της οικονομικής δραστηριότητας, η αύξηση του χρέους, η διογκούμενη φτώχεια, η μαζική ανεργία. Οι δραματικές οικονομικές και κοινωνικές τάσεις που βλέπουμε είναι επακόλουθα απαξιωμένων οικονομικών θεωριών που συνδέονται με το δόγμα του νεοφιλελευθερισμού. Είναι τελείως παράλογο, να θεωρούνται ως θετικά σημάδια όλα αυτά τα φρικτά αποτελέσματα, πόσο μάλλον ως μια «επιτυχημένη ιστορία» που προπαγανδίζετε. Η προσφάτως αποκαλυφθείσα επιστολή του πρωθυπουργού προς τις κοινοτικές αρχές για τη λήψη και νέων μέτρων, αν χρειαστεί, επιβεβαιώνει τους φόβους του ελληνικού λαού, ότι τα μέτρα επίκεινται, αφού είναι κοινή πεποίθηση ότι το πρόγραμμα δεν βγαίνει και οι στόχοι δεν θα μπορέσουν να επιτευχθούν. Εφόσον δεν αλλάξει ριζικά η αντιμετώπιση της κρίσης, πώς θα μπορέσει η χώρα να βγει από αυτό το χάος παρά μόνο με ένα θαύμα;

**Αθήνα, 20 Αυγούστου 2013**

**Η Ερωτώσα Βουλευτής**

**Μαρία Κόλλια Τσαρουχά**  
**ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων**  
**Βουλευτής Ν. Σερρών**